

Petak, 22. septembar 2006.
Svedok Milovan Lešanović
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak 9.00 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Pre nego što nastavimo, mogu li da spomenem jednu stvar. Dobili smo predlog za sertifikaciju odluke Pretresnog veća - da se dozvoli žalba na odredbu o pristupu svedocima. Zbog hitnosti ove stvari, Pretresno veće je donelo odluku koja je uvedena u spis, a sledećeg dana smo dobili odgovor od Odbrane. Ovo govorim za zapisnik - da je na glavni deo odgovora argument Tužilaštvo (OTP, Office of the Prosecutor), na koji se Pretresno veće nije pozvalo u svojoj odluci. A sve ostalo bilo je ponavljanje onoga što je već rečeno u prvom podnesku. Dakle, Nema promene stava Pretresnog veća posle dobijanja odgovora. Odluka je takva kakva jeste i neće se menjati.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro, gospodine. Želim da vas podsetim da ste položili svečanu zakletvu i da odredbe te zakletve još uvek važe. Gospodine Weiner?

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC WEINER - NASTAVAK

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro jutro. Juče smo počeli da govorimo o poziciji komandanta mesta. Imam nekoliko pitanja o tome. Organizacija pritvorske jedinice, to nije tipična dužnost ili uobičajena dužnost za komandanta protivvazdušne odbrane, da li je to tačno?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A to je zato što komandanti protivvazdušne odbrane nemaju veze sa upravljanjem zatvoreničkim ili pritvoreničkim logorima, da li je to tačno?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Da, ako nema dodatnu ulogu u re'onu svoga razmeštaja. I ako nije dobio zadatak pored redovnog toga što je komandant jedinice PVO, ako ima, izvršava i druge obaveze, onda može biti vezan. I može biti njegova obaveza.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li bi imalo smisla odrediti komandanta Protivvazdušne odbrane da upravlja zatvoreničkim logorom, ili bi možda neko iz

Vojne policije ili organa bezbednosti bio bolji za to mesto?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu da ulazim u odlučivanje komandanta 80. brigade. To je njegovo pravo, to je njegova procena. A juče smo pričali i bilo je reči o obavezama koje je dobio komandant diviziona PVO.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodi... gospodine. Pitanje je: Vi ste iskusan oficir. Ima li smisla da se komandant Protivvazdušne odbrane postavi da upravlja zatvoreničkim logorom, ili bi možda bilo bolje da se ta uloga dodeli organu bezbednosti ili nekom iz Vojne policije, koji su čak i obučeni za takvu vrstu posla? To je moje pitanje, generalno?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Prvo da vam... razumeo sam. Prvo da kažem. Komandant odnosno načelnik bezbednosti - ni u jednoj varijanti. On mora da pokriva sve... sve jedinice. U tom slučaju, on bi bio vezan za to mesto. Znači, on ne bi mogao da bude, jel' bi... jel' bi time bila uskraćena... izvršavanje obaveza namenskih njegovih zadataka. To je jedno pitanje. A drugo, Vojna policija je izuzetno malog stanja bila, malog brojnog stanja. Taj nije komandant, znači da bi neko komandovao mestom, mora da ima iskustvo, mora da zna šta treba da radi, da bude autoritet. To je aktivni starešina bio komandant diviziona. Pretpostavljam da se komandant opredelio da bi uspostavio red, da to može da uradi efikasno neko ko je profesionalac, ko to zna da radi. A sve druge su mu strukture, svi su mu drugi bili iz rezervnog sastava. Tako da... moje... moje mišljenje je takvo. I ja da sam bio na komandant... na dužnosti komandanta 80. brigade, verovatno bih se tako opredelio. A pogotovo što je prethodnim naređenjem, on regulisao da njegovo Komandno mesto bude tu. On je želeo, komandant 80. brigade je želeo najbolje, znači da najbolje postavi tamo, smatrajući da oni mogu to realizovati i izvršiti do kraja. I obezbediti nesm... besprekoran red na zoni odgovornosti, odnosno na tom prostoru Komandnog mesta koje... kol'ko pokriva.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Mala intervencija na prevod. Stranica 3, red 2. Svedok je rekao "načelnik bezbednosti ne bi mogao ni u kojoj varijanti" - doslovce tim rečima je rekao, a to nije ušlo transkript, ta... taj deo rečenice svedoka, pa ovde se malo gubi smisao onda te rečenice.

SUDIJA PARKER: Hvala.

TUŽILAC WEINER: Da li želite da to raščistim sa svedokom, ili mislite da je to dovoljno, jer ja sam to isto čuo, čini mi se?

SUDIJA PARKER: Ako nema nikakvih debata o prevodu, jednostavno ćemo to tako ostaviti. I samo ćemo dozvoliti da se transkript ispravi na ovaj način. Da se iko buni, verujem da bismo to već čuli.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Gospodine, da li ste vi ikada bili obučavani o upravljanju zatvoreničkim logorom? Da li ste imali obuku o tome?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa kao komandant jedinice, to sam morao učiniti i kroz obuku u Vojnoj akademiji. Mi smo određene teme, vezane za i taj deo poslova realizovali. Znači, iz oblasti bezbednosti, te teme su prorađivane. Mi u vojsci smo imali planiranu opštu i specijalističku obuku. Svakog meseca. Dva puta po sedam časova. Planirali smo godišnjim planom određene teme, bilo da su teoretske, bilo da su praktične. Pa iz ovog dela je načelnik bezbednosti, pukovnik Šljivančanin, za starešine Gardijske brigade i to relaizovao, a da ne govorim o onome šta se to ovaj, realizovalo pre dolaska u Gardijsku brigadu. To je obaveza, to je dužnost. Jer, kako bi se postupalo u određenim trenutucima, ako se ne zna, ako prethodno nije izvedena obuka, šta, kako u određenom trenutku činiti i raditi. Znači, tome je prethodila obuka na svim nivoima. Pogotovo neposredno pre prijema ovog zadatka.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine. Gospodine, rekli ste da ste dobili obuku u bezbednosti. Ali, da li su vas obučavali da upravljate zatvoreničkim logorom, da li su vas specijallno obučavali o tome?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa kako da ne. Pa... pa između ostalog znači, postupak sa zarobljenicima je sastavni deo da se... da tome prethodi obuka šta činiti i kako u određenim trenucima. To smo radili. To je radio i komandant divizionu 80. On je profesionalni vojnik bio. On je... on je imao... mi smo čak sa nivoa Uprave bezbednosti imali određene teme koje su naložene da se godišnjim planom relaizuju. I dobro se sećam da je bilo... bilo tih... tih tema, čak... čak i praktične... prikaza kako to treba da se radi. Od prihvata, od privođenja, od obezbeđenja, postupak, razdvajanje i tako dalje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kada je bila ta obuka? U kom trenutku ste o tome obučavani?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ta obuka je bila, ne mogu reći sad kad u kom mesecu - planirana godišnjim planom obuke. A... a je... ali je izuzetno intenz... ovaj, dobila na značaju neposredno pred prije... prijem zadatka znači. Kada je Komanda Gardijske brigade dobila zadatak ovaj, vezano za Vukovar, između ostalog i te i sve druge specifične teme su realizovane sa svim starešinama u Gardijskoj brigadi, a pret... da je to realizovano i sa ostalima koji su bili planirani da budu anagažovani po ovom sličnom zadatku. Jer to je ono, to je ono što... što je, na šta se moglo naići, ono što je... što se očekivalo na tom prostoru. I mi smo u Gardijskoj brigadi imali...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine...

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Da završim...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: 80. motorizovana brigada nije bila deo Gardijske brigade, da li je to tačno?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Znae da je 80. motorizovana brigada dobila znatno više obuke nego bilo koja druga brigada, da li je to tačno? 80. motorizovana brigada je imala puno više obuke... izvinite, Gardijska motorizovana brigada je imala puno bolju obučenost nego 80. brigada, to je pitanje?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Može da se složimo. Pa kako da ne bi? Pa Gardijska brigada je bila elitna jedinica i ona je... 99 posto je bio profesionalni kadar. Razlog više zašto se komandant i opredelio da jednog jedinog oficira profesionalca odredi da bude... da dobije taj zadatak.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I vi gospodine niste pregledali arhivu 80. motorizovane brigade da biste videli da li je neko od oficira u toj brigadi imao bilo kakvu obuku te vrste? Jeste li pregledali te arhive, jeste li pregledali sve te zapise?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam, to nije bila moja... moja obaveza. Ali znam da je pukovnik Šljivančanin, ulaskom između ostalog i 80. brigade u sastav Operativne grupe Jug, dao, odnosno potencirao je obuku iz svoje oblasti. Obzirom, jer smo svi znali da je to pretežno rezervni sastav, upravo da bi sprečili: neprijatnosti, zloupotrebe, iznenađenja - zbog neznanja.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, samo na momenat. Ja se izvinjavam uvaženom kolegi.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, radi se o transkriptu na stranici 6. Odgovor svedoka - od 13 do 17 je red - i mislim da je svedok drugačije rekao. I ovo što ovde piše u odgovoru, nema smisla. Piše da je "99 posto pripadnika ove jedinice su bili profesionalci", a u nastavku kaže da je ovaj "oficir postavljen, jer je on bio jedan od retkih profesionalaca u brigadi". Ako bi moj uvaženi kolega mogao to da raščisti? Jer, čini mi se da ovaj odgovor nema ni... nikakvog smisla, ovako kako stoji u transkriptu? Očigledno je neka omaška po sredi.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, u transkriptu se kaže sledeće: "99 posto ljudstva bili su profesionalni oficiri", a govorite o Gardijskoj brigadi. Da li govorite o profesionalnim vojnicima?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Isključivo se odnosi na Gardijsku brigadu i profesionalne vojnike u Gardijsk... Gardijske brigade.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Upravo ste spomenuli obuku koji je sprovodio major Šljivančanin. Da li ste vi bili prisutni, kada je major Šljivančanin u 80. motorizovanoj brigadi, bilo on, bilo neko od njegovih zamenika, obučavao ljudstvo u toj brigadi? Da li ste bili prisutni?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam bio prisutan, nema potrebe, to je... stručni deo. Ja sam imao svoje obaveze i svako od nas je izvršavao obaveze iz svog delokruga. Taman posla kad bi išli jedni druge sad da

kontrolišemo i pratimo. Prvo, nema potrebe, a drugo, mi se dobro znamo tamo u Gardijskoj brigadi i... Suvišno je da bilo... bilo ko ide da nekoga kontroliše.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali ovo nije bila Gardijska brigada, ovo je bila Motorizovna brigada? Dakle, vi ne znate da li su oni dobili bilo kakvu obuku? Takođe je tačno da vi niste bili prisutni kada se bilo kakva obuka izvršavala, da li je to tačno?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: To nema nikavog uticaja da li sam bio prisutan ili nisam, ja sam rekao. Molim vas, nemojte da, da okrećete stvari. Znači, kad ste rekli da je major Šljivančanin izvodio obuku - da li sam ja bio prisutan? Ja sam na to dao odgovor. - Nema potrebe da se kontroliše major Šljivančanin. On je svoj posao znao, izvršavao. Prema tome, bilo bi suvišno da ja kao "rodovac", kolega, idem da njega kontrolišem. To nije praksa bila u Gardijskoj brigadi jer mi smo dovoljno bili osposobljeni da znamo svoj zanat.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, rekli ste da ste u Gardijskoj brigadi bili tri godine, da li je to tačno?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Za to vreme ste služili sa majorom Šljivančaninom. Je li to tačno?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: I to je tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I takođe sa kapetanom Radićem?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: I to je tačno.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I takođe sa pukovnikom Mrkšićem?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, i sa uvažanim komandantom.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Koliko dugo poznajete pukovnika Mrkšića?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pukovnika Mrkšića poznajem dugo. Znam ga nekoliko godina pre dolaska u Gardijsku brigadu; tri godine mi je bio komandant u Gardijskoj brigadi i četiri godine, odnosno, sad ću vas slagati, tri ili čet'ri godine - u Korpusu specijalnih jedinica. Pošto sam posle 1992. godine, kad je formiran Korpus specijalnih jedinica, prešao iz Gardijske brigade u Korpus specijalnih jedinica, čiji je komandant bio general Mrkšić.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A koliko dugo poznajete majora Šljivančanina?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa isto toliko, ovaj. Znači, pre dolaska, pre dolaska u Gardijsku brigadu, nismo neke posebne ovaj, bliske neke kontakte imali, ali sam ga znao i znao sam... i posle smo radili zajedno. Radili smo i... narednih pet, šest godina. Dosta dobro ga poznajem. Svi trojicu. I oni mene, svakako.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I ponosni ste na svoje službovanje u Gardijskoj brigadi, zar ne?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam dragi gospodine ponosan na posao koji sam izvršavao u svojoj profesionalnoj karijeri, a posebno na vreme provedeno u Gardijskoj brigadi i Korpusu specijalnih jedinica. Ako dozvolite, evo samo par rečenica? Sam naziv Gardijska brigada, to je jedna jedina jedinica u... u... u vojsci tada bila - je izuzetno specifična. Ako vam kažem da sam dolaskom u Gardijsku brigadu, znači moj dolazak u Gardijsku brigadu i ovaj zadnji odlazak u Ministarstvo odbrane, najduža je procedura bila. Bez obzira što su sve ostale one... oni preduslovi bili: osposobljenost, ocena i tako dalje; ali je selekcija takva kakva jeste. Znači, birani kadar je bio. Vojnici - Prva kategorija. Starešine, i pored toga što su... što su za neke druge jedinice ispunjavale kriterije, u više nav... slučajeva se dešavalo da nisu ispunjavale kriterij Gardijske brigade. Znači to je... to je posebna selekcija i odabir kadra bio. To je bila elitna jedinica. Po svim pitanjima. To je primer, to je primer bio svim drugim jedinicama u vojsci... u JNA.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, vi sada ne biste želeli da bilo šta ukalja reputaciju te jedinice, zar ne?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Taman posla, taman posla. I nema šta da ukalja. Mislim da je Gardijska brigada svoj zadatak koji je dobila... A ovome, ako još dodamo, da to nije bila borbena jedinica, znači otežavajuća još okolnost, to je bila jedinica: za protokole, za obezbeđenja, za prikaze, za parade i tako dalje. Dobila je svoj zadatak, uspešno organizovala: pripremu, procenu, odluku i realizovala zadatak - u granicama svojih mogućnosti. Časno, pošteno i kvalitetno, kao i svaka druga jedinica, izvršavala je zadatke na svom prostoru, svojoj teritoriji i u svojoj državi i za potrebe svoga naroda... sprečavajući sve ono što bi moglo da naruši integritet, a verovatno, da nije bilo intervencija, da bi...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, gospodine...

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Doz... dozvolite da završim? Nije dobro da me prekidate na pola. Ako nećete, vi kažete odmah. Pa vi ste postavili pitanje, dozvolite da odgovorim na pitanje? Kao svaka prava zemlja, je dužna da preduzme mere, da obezbedi u svojoj državi red. Terorističke, diverzantske i ostale grupe, odmetničke, koje su krenule na... na... na narod... na narod Jugoslavije – da bi zavodile neki red. Mora da se rešava. Kao i svaka druga... druga uređena zemlja, zna se kako se rešava pitanje protiv terorista. - Silom. Ili... ili onda nećemo izvršiti svoj zadatak. Mi nismo imali pravo da zadatak ne izvršavamo. Na protiv, naša obaveza, ustavna obaveza, zakonska obaveza je bila da obezbedimo red, da zaštitimo ustavni poredak, koji je itekako bio načet - i počelo se sa razbijanjem.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Rekli ste da je Ustav bio u velikoj opasnosti. Da li mislite da su to uradile ustaše koje ste pominjali juče i koje pominjete u nekim od dokumenata?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: To su dve kategorije. Ustav je

zakonska regulativa jedne države kojim je uređeno, propisano, definisano i uređenje i organizacija i život. Ustaše su, šta bi drugo ustaše mogle biti nego teroristi? Znači, to je banda odmetnička koja je uz... zahvaljujući, zahvaljujući onim snagama ekstremnim, koje su bile protiv tadašnjeg sistema, krenule su u oružani sukob protiv svog naroda, protiv svih onih, ne samo Srba - i svojih Hrvata koji nisu bili istomišljenici i koji ih nisu podržavali. Pa šta je drugo trebala vojska da uradi, da pusti da... da... da ovaj, paravojska o... organizuje život i rad ili da spreči to? Ko bi drugi? Ko je drugi... ko je drugi nadležan po Ustavu da... da to obezbedi? Zato vojska postoji. A i danas imamo primera kol'ko hoćete. Protiv terorizma se... kako se bori? Mora se boriti svaka država, inače će da propadne. A na drugu stranu zašto se političari, to da ne ulazimo, zašto se političari nisu dogovorili pre toga - što nije doneta politička odluka da se podele, ne... da se ne angažuje vojska, nego... to je drugo pitanje. Ovo je obaveza vojske bila - izvršavanje tog zadatka. Ja sam i tada, i 1999. godine kada sam bio komandant brigade, ponosan na zadatak koji sam izvršavao u ovoj državi i za svoj narod.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Napomenuli ste i da je vaša jedinica bila dobro obučena i disciplinovana - Gardijska motorizovana brigada. Kad je reč o drugim jedinicama u Vukovaru, da li se slažete da neke jedinice rezervista Teritorijalne odbrane, Šešeljeve dobrovoljačke jedinice - nisu bile podjednako disciplinovane i podjednako dobro obučene? Da li se slažete sa tim, gospodine?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa to su sad dve kategorije. Obučena i disciplina. Znači, ona narodna kaže "u svakom žitu ima kukolja". Tamo gde ima ljudi, gde je život i rad, normalno je da... da bude nekih problema i propusta. Zato postoji komandovanje, zato postoji kontrola - da se takve stvari sprečavaju. A što se tiče ovaj, osposobljenosti, pa... ne bih baš rekao da... da su bile... da nisu bile osposobljene. Svakako, razlika u stepenima, jer jedno je...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine...

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Znači, jedno je šta to čini profesionalna vojska, i... i sasvim nešto je drugo - šta može da čini i... i kol'ko vremena treba da se kompletna jedinica iz rezervnog sastava, od onoga: od ponašanja, od pripreme, i tako dalje. Znači, sigurno je da tu, u tom stepenu osposobljenosti postoji razlika. I normalno je da postoji. Ovo je rezervni sastav, to su ljudi koji su...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu gospodine.

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR:... neke druge zadatke, znate. Bili u građanstvu. Sad je to trebalo kroz ubrzanu obuku prilagoditi uslovima i zadatku koji su dobili. To je bio teret i nama svima u... u Operativnoj grupi da težište angažovanja bude upravo na tim strukturama. I pomoć, pružanje stručne pomoći.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine. Jedinica "Leva Supoderica" koja je bila pod pokroviteljstvom Srpske radikalne stranke, Šešeljeve stranke, da li vam je poznato koji su nivo obuke imali ti dobrovoljci?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa da vam kažem, oko nivoa obuke ne bi mogao da vam kažem, ali... ali sigurno, sigurno nisu...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala. Znači nisu bili obučeni. Sad vi ste nosili sa sobom, rekli ste nešto... rekli ste da ste juče nosili jedan notes kako biste, koji se odnosio na Ženevsku konvenciju (Geneva Convention)?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Imam i kod sebe sada.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dobro. Takođe ste rekli da su drugi pripadnici Gardijske motorizovane brigade takođe nosili sa sobom tako nešto?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Sada, vi shvatate da činjenica što nosite jednu takvu knjižicu sama po sebi nije dovoljna da bi se sprečilo da dođe do izvršenja ratnog zločina? Da li biste se složili sa tim?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa nismo mi nosili papir radi papira. Papir nam je bio pored toga što je... realizovana obuka, da imamo kao podsetnik svi. To je... to je dokaz da je Komanda brigade... kol'ko je poklanjala pažnju i tim stvarima. U cilju sprečavanja, zloupotrebe, nediscipline u izvršavanju zadataka.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali gospodine, gospodine, nije to bilo pitanje. Da li sama činjenica da su nosili sa sobom tu knjižicu, da li se slažete da to nije samo po sebi dovoljno da se spreči ratni zločin?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja moram da vam kažem, nemojte samo papir. Papiru je prethodilo nešto što je vredno, o čemu moramo reći. Znači priprema i obuka.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle gospodine, gospodine, to nije pitanje. Pitanje...

SUDIJA PARKER: Moram da intervenišem. Ovde sedimo vrlo strpljivo već određano vreme. Vi veoma opširno govorite gospodine, i to ne o pitanju koje vam je postavljeno. Hoćete li molim vas da saslušate pitanje i da odgovorite na njega ili ćemo inače ceo dan da sedimo ovde, a možda i da ostanemo do sledeće nedelje, dok vi vrlo opširno izložite svoja gledišta, vezano za neka pitanja koja vam nisu postavljena. Tako da molim vas, vodite računa o tome kako je glasilo pitanje.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Samo kratko, da li se slažete da činjenica da ste nosili taj podsetnik kod sebe, nije bila sama po sebi dovoljna da spreči ratne zločine. Da li biste se sa tim složili?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa papir nema nikakve veze, nikakvog uticaja. Može da ima papir i ne mora da ima papir.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu. Gospodine, da li vam je poznato da je neki pripadnik Gardijske brigade bio na ovom Sudu i da je priznao da je vršio ubistva na "Ovčari"?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vam je poznato da je na ovom Sudu svedočeno da su pripadnici Gardijske motorizovane brigade ili oficiri, bili prisutni u trenutku kada su izvršeni zločini na "Ovčari"?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: I to ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li vam je poznato, da li su pripadnici Vukovarske teritorijalne odbrane, dobrovoljci ili pripadnici Šešeljevih dobrovoljaca iz jedinice "Leva Supoderica" nosili sa sobom podsetnike koji su se odnosili na Ženevsku konvenciju?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu vam reći. Ja to nisam proveravao, ali znam da smo, da je general Mrkšić na jednom sastanku naredio da se ono sve što smo imali mi u Gardijskoj brigadi – kopira, i da se podeli ostalim jedinicama koje su ušle u sastav Operativne grupe Jug, od onog trenutka kad je Garda preuzela tu funkciju. A da li je njima podeljeno dole po dubini, ja to... to nije moj zadatak bio, ja to nisam kontrolisao. Nivoi komandovanja određeni su to dobili. To znam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A gospodine, da li znate, da li su pripadnici Šešeljeve jedinice "Leva Supoderica" prošli bilo kakvu obuku vezano za Ženevske konvencije?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: To ne mogu da vam kažem.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li vam je bilo poznato da je Šešelj posećivao Vukovar u toku novembra 1991. godine?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Bio je jednom kol'ko se sećam ja.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vam je bilo poznato da je on izjavio trupama da "nijedan ustaša ne sme živ izaći iz Vukovara." Da li vam je to bilo poznato?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Meni ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Kao iskusni oficir i komandant, vi shvatate kakva je bila opasnost da se tako nešto kaže dobrovoljcima, teritorijalcima, osobama koje žele osvetu? To je visok stepen opasnosti, zar ne gospodine?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Može da bude visoki stepen opasnosti, ali mi nismo došli tamo na paradu. Znači, jedan sukob, borba... borba sa odmetničkim grupama koje su bile spremne na sve. Pa šta je trebalo da čekamo, da... da... da nas oni likvidiraju i da nema ko da se vrati nazad u Beograd. To su pobunjeničke bande bile koje su... ili... ili... ili će se predati, ili će bit' likvidirane. Šta drugo činiti sa njima na tom prostoru? Moliti ih da se predaju? Ne razumem, šta bi dru... šta bi drugačije trebalo da se radi sa teroristima? Ili ćete vi njega likvidirati ili on vas.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Sada. Juče ste rekli prilikom svedočenja da je Gardijska motorizovana brigada preuzela komandu nad Operativnom grupom i

rekli ste da je to bilo 8. novembra, a da ste sledećeg dana, 9. novembra - izradili dokument sa zadacima za PVO? Da li se sećate toga? To je na stranama 12.146 i 12.147.

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Moram da korigujem, ja nisam... nisam siguran. Taman posla kad bih se sad svih datuma mogao setiti, da li je to bio 8. ili neki dan ranije. Toga se sad... sad se toga ne sećam, al'... al'... ali nije ni bitno. Bitno je da smo, znači 9. kada je doneta... kad je komandant doneo odluku, iz te odluke je proizašlo ovo što treba da se uradi vezano po PVO, i svi drugi načelnici su isto tako uradili svoje... svoja naređenja i svoje planove. Ponavljam, kao sastavni deo tog osnovnog organizacijskog, odnosno tog naređenja operativnog, naređenja komandanta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li je tačno da je gospodin Mrkšić preuzeo Komandu Operativne grupe čitavih mesec dana ranije, 8. oktobra 1991. godine, a ne 8. novembra 1991. godine?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa nemojte me sad držti za datum. Ne bih mogao da kažem sad... tačan datum.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li je istina da je sve vreme, od 8. oktobra pa nadalje, general Mrkšić bio komandant Operativne grupe i da je izdavao naređenja u tom periodu svim potčinjenim jedinicama?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je da je komandant, general Mrkšić izdavao naređenja, kada je bio tu, osim u uslovima kada je službeno bio odsutan, bilo da je referisao kod komandanta Vojne oblasti pozvan, ili da ga je pozvao savezni sekretar. U odsutnosti, to je regulisano u vojsci - to radi njegov zamenik.

TUŽILAC WEINER : Da li možemo da svedoku pokažemo dokazni predmet 401? To je na strani 17 na engleskom, a takođe na strani 17 na BHS-u što je broj 02935450 na BHS-u a odnosi se na ratni dnevnik, 8. oktobar u 8.10 ujutru? 401.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li vidite to, gospodine? Ima pet tačaka i piše "Primopredaja dužnosti OG" - to je prva tačka. Takođe piše "pukovnik Bojat je zahvalio na saradnji i pozeleo mnogo uspeha u daljim dejstvima". To je 8. oktobar. Da li se sećate da je pukovnik Mrkšić preuzeo kontrolu nad Operativnom grupom Jug tog datuma? Da li vam to možda osvežava sećanje?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, pukovnik Mrkšić nije preuzeo kontrolu 8. novembra i vi ste tada pripremili i napisali ove zadatke za PVO, sledećeg dana?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Onda se nismo razumeli. Znači 9... 9... 9. novembra je dobijen zadatak i urađeno to što je urađeno - naređenje i plan. A ovo je datum kada je komandant preuzeo dužnost komandanta Operativne grupe Jug - komandant Gardijske brigade. To nije 8. novembar. Onda sam ja možda grešku, lapsus neki napravio oko... oko datuma kad sam rekao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U redu, hvala. Sada ćemo preći na jednu drugu temu, gospodine. Juče ste u toku svedočenja govorili o tome koliko je dugo postojala Operativna grupa Jug. Pomenuli ste dokazni predmet 425 i rekli ste da je postojala primopredaja dokumentacije koja se desila 22. novembra - da su dokumenta i arhiva predati 80. motorizovanoj brigadi. Da li se sećate da ste to rekli u toku svog svedočenja?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Jesam, rekao sam dokumenta za rukovođenje i komandovanje, arhiva - ne, arhiva ostaje u jedinici. Ne može arhiva da se preda. Svako svoju arhivu čuva i arhivira. Dokumentaciju. Ali, dokumenta za rukovođenje i komandovanje - da. Predata su 80... Komandi 80. brigade. I ona je od tog trenutka preuzela ulogu Komande na tom prostoru, a Gardijska brigada je organizovala pripreme za povratak.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Možda je to bio još jedan lapsus, jer u vašem svedočenju na stranici 12.142 piše "Kompletna arhiva Komande, svi dokumenti, takozvana Tajna komanda TKT bila je predata 80. motorizovanoj brigadi iz Kragujevca". Da li sada kažete da arhiva u stvari nije bila predata?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Arhiva - ne, dokumenta za komandovanje - da. Pa, kako može da preda Komanda svoju arhivu, a ona da nema? Arhiva se ne predaje. Predaju se dokumenta da bi ta Komanda koja ja ostala na prostoru, a to je 80. brigada, mogla da komunicira sa pretpostavljenom Komandom, u čijem je sastavu bila i po čijoj naredbi je određena da preuzme tu ulogu. A to je Komanda Prve vojne oblasti.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li biste se složili da je Operativna grupa Jug nastavila da funkcioniše 22. novembra, 23. novembra - da nije prestala da funkcioniše 22. novembra?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Ona je funkcionisala još jedan dan, zato... zato što su u njenom sastavu bile neke strukture koje je trebala da obezbedi njihov povratak i... u matične jedinice; da se razduži sa onim što je... što je u ulozi Operativne grupe Jug preuzimala: od ubojnih sredstava, rezervnih delova, maziva, goriva, hrane i tako dalje. I onda je morala da funkcioniše kao Operativna grupa Jug, jer je... ijer je kao Operativna grupa sve to i preuzela na sebe. Ali... ali ne u ulozi komandovanja na tom prostoru. Jer nije ni mogla, ona više nije nikakve veze imala sa Prvom vojnom oblašću. Jer je naredbom komandanta Prve vojne oblasti tu ulogu preuzela 80. brigada. I ona je bila na vezi i komunicirala po svim pitanjima života i rada na tom prostoru. A mi smo se bavili sobom. Da se rasteretimo balasta i da se vratimo, da organizujemo jedinice i da se vratimo nazad u garnizon. To je bilo 24.

TUŽILAC WEINER: Možemo li molim vas da pokažemo svedoku dokazni predmet 426? Na BHS-u to je samo jedna stranica, broj je 04638417?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine da li vidite taj dokument? To je dokument komandanta Operativne grupe Jug, pukovnika Mileta Mrkšića poslat Prvoj vojnoj oblasti. To je redovni dnevni borbeni izveštaj koji je poslat na kraju

dana?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I tu se raspravlja o raznim pitanjima, o tome gde su oni bili angažovani tog dana, od raznih naredbi, pa do borbenih aktivnosti, ako je takvih uopšte bilo, sa kim su se susreli?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Sve to stoji. Moram da dodam da je 80. brigada krajnje oskudno bila opremljena i osposobljena da može ovo da uobliči kako treba i da pošalje Komandi Prve vojne oblasti. Znam, prisutan sam bio kada je dogovoreno da se pošalje i ovaj izveštaj, obzirom da je već, kol'ko mi je prisutno, naredni dan, komandant 80. brigade je pisao svojeručno jer nije imao mogućnosti da to otkuca. I takve je izveštaje slao; ja mislim da i takvih ima. To je bilo taj dan. To je čisto... čisto da se ona redovna obaveza prema Vojnoj oblasti odradi i pošalje kako treba. Bez prava, ponavljam, bez prava komandovanja. Onog trenutka kad se dokumenta predaju pravo komandovanja prestaje prethodne jedinice i komandanta.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li biste se složili samnom da se pri dnu ovog pisma pukovnik Mile Mrkšić potpisao kao komandant Operativne grupe Jug? Dakle, on je 23. novembra 1991. godine još uvek bio komandant Operativne grupe Jug. Da li je to tačno?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Ne. On jeste potpisao, on je predao dokumenta. Ja vam kažem, jeste bio u ulozi onoj što je trebalo sve rasteretiti se balasta koji je nastao zbog formiranja Operativne grupe Jug. Kad kažem balast, mislim na materijalno tehnička sredstva, intendantstva, tehnička i ostala. To nije dizala... to nije... to... ta sredstva nisu preuzimana, trebvana na račun Gardijske brigade, nego na račun formirane Operativne grupe Jug. I to je trebalo razrešiti: dan - dva.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A primetili ste pod brojem 3 da su dve delegacije boravile u zoni odgovornosti Operativne grupe Jug?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Piše.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Možete li molim vas da ponovite taj odgovor, gospodine?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Nije ništa sporno ovo što piše, to stoji. Međutim, pa nemoguće je na terenu uzeti makaze i preseći, gotovo je, nema više Operativne grupe Jug, ostavimo to što je... što smo imali. I samo sednemo u vozila i vratimo se nazad. A boravili smo, izvodili borbena dejstva toliki vremenski period. Nije mi jasno ovaj, imate li vi predstavu, šta to znači, ovaj, koji je to posao da bi vi to presekli u 14.00 časova? Nije to vrpca, presećete vrpca i otvorimo nešto.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Razumem to gospodine. Ali pri vrhu levo piše "Komanda Operativne grupe Jug", a ne piše "Bivša Komanda Operativne grupe Jug" ili "Prethodna Komanda Operativne grupe Jug" već piše "Komanda

Operativne grupe Jug", zar ne? To piše?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa nije uobičajeno u vojničkoj terminologiji da piše "bivša". A zašto bi i pisalo bivša? Ja ovo ne vidim ništa sporno jer je... jer je u krajnjem slučaju... ta obaveza je predata prethodni dan, i to je bila obaveza Komande Operativne grupe Jug da ona sledeći dan u svom redovnom izveštaju kaže i o tome, između ostalog. I da pokrije taj period dešavanja od prethodnog izveštaja. Da ne ulazimo sad u detalje je li to to, a verovatno da jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ako pogledamo pod broj 1 piše: "U toku dana nisu ispoljavana nikakva dejstva ustaških snaga u zoni odgovornosti Operativne grupe Jug"?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle Operativna grupa Jug je još uvek imala svoju zonu odgovornosti tog dana, barem sudeći po ovom dokumentu koji je sastavio komandant Operativne grupe Jug i poslao Komandi Prve vojne oblasti. Nije li to tačno?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ništa ne bi bilo, ništa ne bi bilo sporno da je to napisao i komandant, al' on nije mogao da napiše. Kako da se napiše izveštaj za period od 24 sata? Da ga napiše komandant 80. brigade, pa da kaže: "U zoni odgovornosti OG Jug", a on nije bio komandant OG Jug. On je bio komandant mesta tog. Operativna grupa Jug nije nastavila i posle 22. Znači, komandant 80. brigade nije bio komandant Operativne grupe Jug. Kako da se napiše u izveštaju prethodni dan? Od prethodnog izveštaja, znači 24 sata, a u međuvremenu je došlo do promene i prestanka da funkcioniše Operativna grupa Jug kao... kao institucija, kao Komanda. Neko mora to da napiše. A rekao sam... rekao sam na početku da 80. brigada je izuzetno ovako skromno bila opremljena da bi mogla. I komandant je izveštaje pisao ručno, pisano, bez kucanja i slao... Komandi Prve vojne oblasti.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, ovaj dokument ne kaže "Zona odgovornosti 80. motorizovane brigade." Kaže li to ili ne?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne kaže. Ta...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ovaj dokument ne kaže da je 80. motorizovana brigada sada ta koja komanduje Vukovarom, da li to piše?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Postoji dokumenat, ja vam ne bih mogao reći sad gde je taj, jer nemam kod sebe. Ali postoji dokumenat kojim je regulisano, zadatak, obaveze i određen rok kada da preuzme 80. brigada.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Dakle, želite da kažete da je ovaj dokument poslao pukovnik Mrkšić kao komandant Operativne grupe Jug, iako je već do tada Operativna grupa prestala da postoji?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa on... ovo je nesporno. Znači ovaj dokumenat je poslat, tu nema dileme. Znači, potpisao je komandant i to nema

nikave dileme ni sumnje. Ali je... ali on više nije komandovao snagama. Operativna grupa... grupa Jug je bila u fazi gašenja, prestala je da postoji. Ovde u drugoj tački, zadnji pasus piše: "Komandi 80. motorizovane brigade pružena je sva stručna, organizacijska i materijalna podrška za rešavanje svih pitanja oko preuzimanja odgovornosti u zoni odgovornosti OG Jug". Šta više treba da se pošalje pretpostavljenoj komandi?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ali ne kaže da su preuzete odgovornosti?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da postoji negde dokument neki gde je... gde je tačno evidentirano kad su preuzeta dokumenta. Preuzimanjem dokumenta... dokumenata za rukovođenje i komandovanje prestaje ikakva mogućnost komandantu Operativne grupe Jug da komanduje dalje. Jer on nema, nema dokumenta. On ne postoji više na vezi u Operativnom centru... Prve vojne oblasti.

TUŽILAC WEINER: Ali kako smo juče rekli, nećemo da nagađamo i špekulišemo. I ja nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam puno, gospodine Weiner. Izvolite gospodine Vasiću?

DODATNO ISPITIVANJE : ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ: Hvala časni Sude, dobar dan svima u sudnici. Dobar dan. Ja bih nastavio gde je moj uvaženi kolega sada stao. I zamolio bih ovaj dokazni predmet 426 da vidimo ponovo na ekranu? Hvala najlepše.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim vas, recite mi gospodine Lešanoviću, ovo je redovni borbeni izveštaj za koji period?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: 24 sata unazad. Znači sva dešavanja od 18.00 časova, odnosno sa presekom u 17.00, dok se to napiše, od 17.00 časova dvadeset i drugog..

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle da li su ovom izveštaju navedena i događanja od 22. jedanaestog 1991. godine?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Svakako, sve. Jer, rekao sam znači od 17.00 časova sve što se dešavalo, a nije ušlo u onaj prethodni izveštaj.

ADVOKAT VASIĆ: Ja bih zamolio da nam se spusti ovaj dokument na donji deo?

TUŽILAC WEINER: Izgleda da je došlo do greške u transkriptu. Na stranici 24 u redu 22 kaže: "Počinje 24 sata svega što se dogodilo između 18.00 časova i kaže 17.00 časova i ide do 18.00 časova 22. Ja mislim da bi datum trebalo da bude 23?"

SUDIJA PARKER: Ako niste zadovoljni ovim objašnjenjem možete to da raspravite sa svedokom, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nisam, časni Sude i raspraviću sa svedokom. Mislim da je drugačije... potpuno situacija. Ali, ovaj izveštaj koji vidimo pred sobom, molim vas polako, recite na koji se vremenski period odnosi?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Znači, redovan borbeni izveštaj o kome sam juče govorio a evo, konkretno za ovaj. Odnosi se na period od 17.00 časova 20.00 - 22. jedanaestog do 17.00 časova 23. jedanaestog. Znači, za period 24 časa. Drugo...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo trenutak. U transkriptu opet imamo za period... ponovite, za koji se period ovo odnosi, jer opet imamo nešto u transkriptu što... što mi je nelogično.

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Odnosi se za period od...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali polako, molim vas.

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR:... od 17.00 časova 22. jedanaestog do 17.00 časova 23. jedanaestog. Znači, tog 22. još uvek je funkcionisala i postojala Komanda Operativne grupe Jug, i smatram da je ovaj izveštaj u redu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Lešanoviću...

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: A samo da dodam, ja se izvinjavam, da dodam samo. Znači, zašto piše 18. - da razjasnimo. To je period kada treba da se izveštaji primljeni obrade i pripreme za predaju. Zato piše 18. Tako je definisao i pretpostavljeni. Znači, šalju se u 18.00 sa stanjem sat unazad, u 17.00 časova. To je presek vremena. I počinje da teče vreme od 17.00 časova na dalje koje ulazi u sledeći izveštaj.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam na vašem objašnjenju, objasnili ste čini mi se se potpuno. Molim vas, obratite pažnju na onaj deo ovog izveštaja koji počinje sa "Komandi 80. motorizovane brigade". I recite mi, u kom je... pročitajte ponovo ovaj deo izveštaja, ali polako. I recite mi u kom je vremenu pisan ovaj deo izveštaja?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: "Komandi 80. motorizovane brigade pružena je sva stručna, organizacijska i materijalna podrška za rešavanje svih pitanja oko preuzimanja odgovornosti u zoni odgovornosti Operativne grupe Jug".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Lešanoviću...

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: To je aktivnost koja se dešavala prethodni dan, trajala kol'ko je trajala. Verovatno negde je i to zapisano. Razni stručni organi su odlazili, obzirom da se to dešavalo prethodni dan, to je moralo da uđe u ovaj izveštaj.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, da li je formulacija u ovom izveštaju na BHS-u napisana u prošlom vremenu? Prošlo svršeno vreme? Kao da je radnja izvršena?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Upravo tako. Nije rečeno "pružana je u toku dana" nego je "pružena"... "pružena prethodni dan i realizovana".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Juče ste nam pominjali predaju TKT dokumenata. Šta znači TKT dokumenti, molim vas recite?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Tajno komandovanje trupama, od razgovornika, tablice signala, karte, kodirane karte, sredstava veze, upuststva za rad, podsetnika za dežurne i tako dalje. Knjige zapažanja... jer on mora da otvori svoju knjigu od onog trenutka kad je dobio novi zadatak i novu ulogu. I počinje od tog trenutka, od tog trenutka - on je na vezi pretpostavljenoj komandi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Na pitanje mojih... mog uvaženog kolege, danas ste govorili o obučenosti jedinica i pripadnika JNA, pravilima organizovanja, sprovođenja i kontrole pritvora. Recite mi gospodine Lešanoviću, da li se u školama koje završavaju oficiri, koje su tada završavali oficiri JNA, učila ova materija vezana za pritvor?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Svakako. Svakako, postojale su određene teme koje su relaizovane planom i programom.

Znači, to bez obzira na rod ili... ili službu, svi su dobijali određeni stepen znanja iz te oblasti. Mi smo vojnici, možemo se u svojoj vojničkoj karijeri zadesiti bilo gde i ti su programi, bez obzira, govorim... na rod i službu, svi su imali određeni, određeni broj tema koje su bili dužni da realizuju. A da ne govorim dalje, kroz službovanje, to je bila redovna obaveza planiranja, godišnjih planiranja izvođenja obuke sa oficirima i podoficirima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pored ovih tema vezanih za ratno stanje, da li su pitanja pritvora u službi u JNA bila obuhvaćena i garnizonskom i kasarnskom službom?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Jesu, jesu. Pravilo službe je regulisalo i to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to znači da su ova Pravila pritvaranja, čuvanja zatvorenika korištena i u mirnodopsko vreme?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Korištena su svuda tamo gde su postojali pritvori. Nije svaka kasarna imala, ali to ne... to nije oslobađalo ovaj, starešine da... da se tim delom ne bave. Jer nikad se nije znalo kad ko može u svojoj karijeri biti u nekoj... dobiti zadatak, i tako dalje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su ovakvu obuku o kojoj ste sada govorili, koju su dobijali oficiri JNA, dobijali i rezervne staršine JNA koje su završavale Školu rezervnih oficira?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Sigurno su dobijale znači rezervne starešine za vreme obuke, za vreme trajanja školovanja, za vreme stažiranja u

trup; i posebno nakon raspoređivanja u ratne jedinice u sastavu svojih komandi. Redovno su postojali planovi pozivanja rezervnog sastava na obuku. Tako da se u sklopu te obuke realizovala i vojno stručna specijalistička obuka i... i te... te teme iz te oblasti... iz bezbednosti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, moj uvaženi kolega vas je pitao o komandantima mesta i vlasti koju su oni vršili u mestima gde su postavljeni za komandante. Da li su ovi komandanti imali obavezu da vrše vlast, odnosno da vrše funkciju po pravilima Pravila službe koja važe i za garnizonsku i kasarnsku službu, uključujući i organizovanje pritvora?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Sve ono što je reegulisalo i definisalo Pravilo službe...

TUŽILAC WEINER: Prigovor, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Jedno pitanje koje sam pitao o komandantima mesta je bilo juče, a ticalo se prethodne izjave; a danas je to bilo pitanje koje se ticalo upravljanja zatvorima. Nije bilo drugih pitanja, nije bilo nikakvih pitanja o Pravilima rada i života u garnizonu, kao i u kasarnama?

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Weiner, ali to pitanje je otvoreno i ja mislim da ovo pitanje nije izvan onoga što prizlazi iz onoga o čemu ste vi ispitivali. Nastavite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Molim vas, čuli ste pitanje, odgovorite mi molim vas?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Znači, sve ono što je predvidelo i predviđalo Pravilo službe, i sve ono što se odnosilo na život i rad u kasarnskim uslovima, kad je reč o pritvorima i ostalo, to je važilo i za ovaj prostor za... za komandante mesta. Čime bi oni drugačije regulisali? Mora da postoji neki dokument, a to je osnovni dokument. Tu nema dileme, sve je definisano i jasno kao dan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Gospodine, juče ste na pitanje mog uvaženog kolege govorili o položaju koji je 18. jedanaestog 1991. godine zaposela Komanda LAD PVO divizion 80. brigade. Ovde vam je pokazivan i ratni dnevnik 80. brigade i ratni dnevnik Gardijske brigade, i traženo je od vas da komentarišete neke upise. Ja bih vas najpre pitao da li je vama poznato ko je preuzeo zonu odgovornosti koja je... koju je u jednom trenutku operacije u Vukovaru držala 20. partizanska brigada koja je deo 46. partizanske divizije?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Nisam ra... nisam razumeo, ako hoćete da ponovite? Koji deo je?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam... da li vam je poznato da je u jednom trenutku, u sastavu Operativne grupe Jug bila i 20. partizanska brigada? I ako znate, na kom je prostoru bila raspoređena?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: 20. partizanska brigada je bila raspoređena upravo na onom prostoru tamo koji je... to je prostor "Ovčare", pomozite mi... dalje...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja ću zamoliti...

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR:... Vučedol, šta je?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo trenutak, samo trenutak. Da ne bi nagađali. Zamoliću dokazni predmet 156, ako možemo da vidimo? To je karta, pa će vam biti... lakše da se na njoj snađete. Gospodine Lešanoviću, vidite li ovu kartu?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih, da li nam možete odrediti gde se nalazila, koje položaje je zauzimala 20. partizanska brigada, ako možete? Ja bih zamolio poslužitelja da vam da magičnu olovku da pokažete u kom rejonu su se oni nalazili.

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, verovatno... verovatno to neće biti tačno ovaj, u potpunosti, ali to je... to je prostor... prostor "Ovčara" i ovaj deo, možda i šire od ovoga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Obeležite to sa brojem 1.

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: ... (*svedok obeležava*)... Verovatno širi prostor od ovoga kog sam ja nacrtao, ne znam koji je razmer.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nacrtajte i taj širi prsten.

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Evo ga ... (*svedok obeležava*)...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I obeležite brojem 2. Hvala vam. Recite mi da li znate, nakon povlačenja 20. partizanske brigade, ko je preuzeo ovu zonu odgovornosti?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: 80. brigada.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Časni Sude, ja bih predložio da ovaj crtež uđe u dokazne predmete? Neće nam više... nakon toga biti potrebna.

SUDIJA PARKER: Prihvata se.

sekretarijat: Usvaja se crtež kao dokazni predmet 774, časni Sude.

ADVOKAT VASIĆ: Ja bih sad zamolio ako može da nam se na ekran stavi dokazni predmet 401? BHS verzija stranice 029-35478, a to je inače... a engleska... je stranica 35. Dok čekamo, to je unos u ratni dnevnik Gardijske

brigade za 18. jedanaesti 1991. godine. I vama je moj uvaženi kolega juče pokazivao ovaj unos. Dakle, stranica 029-35478. Hvala. Donji deo stranice, molim vas?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Juče vam je moj uvaženi kolega pokazivao ovaj upis. Ali, kol'ko sam ja pogledao transkript, on nije čitan integralno juče. Mene interesuje, pročitajte ovaj upis za ovaj dan i samo mi recite: ko je prisutan sastanku na kom je izdato ovo naređenje?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Da čitam ovo?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne morate, pročitajte u sebi i recite nam samo kog je pozvao komandant?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa iz ovog ratnog dnevnika se vidi da je komandant Operativne grupe Jug pozvao: komandanta 20. partizanske brigade, komandanta 80. motorizovane brigade i kom... komanda... i kom... komandanta Oklopnog bataljona 544. motorizovane brigade i komandanta diviziona, Diviziona Garde - radi u... radi usaglašavanja izvlačenja 20. partizanske brigade iz borbenog rasporeda. I naravno, preuzimanja odgovornosti za zatvaranje pravca preko "Ovčare" i Jakubovca.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ovakav sastanak predstavlja primopredaju zone odgovornosti?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Iz toga su proistekla naređenja što je definisao komandant - i na realizaciju. Kad se izvrši primopredaja dužnosti, prauzme se prostor, jedna se izvlači, druga dolazi na taj prostor, time, time je završeno više. Znači, samo posle toga sledi izveštaj da je zadatak realizovan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ko izveštava o relalizaciji zadataka na primopredaji zone odgovornosti?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Ko izveštava?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Znači, izveštava i jedan i drugi komandant. Komandant koji je primio, preuzeo i komandant koji je predao... zonu odgovornosti. Ako ima šta sporno, odmah se rešava. A ne bi smelo da bude jer je... jer je to sve u prethodnom, pre dobijanja zadatka regulisano. A i naravno, i kad su dobili zadatak, poznavajući komandanta, on je dozvolio da i tad pitaju, ako im je nešto nejasno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su naređenja izdavana neposredno jedinicama, ili preko komandi brigada, koji preuzimaju zonu odgovornosti u ovom slučaju?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa iz ovoga vidimo isključivo kako se radi u vojsci. Čelnim ljudima, komandantima, najodgovornijim, oni koji treba da... da realizuju to. A oni su, da bi to realizovali, vršili nekakve svoje predloge. Između ostalog, u ovom drugom se vidi da je komandant, a ja to znam, da je

komandant predložio 80. - da se izvrši pomeranje ovoga dela. Odnosno, tražio je. I to je ušlo u ovaj deo ovde. Kao sastavni deo ovog naređenja koje on treba da realizuje. I njegovo premeštanje izvršio je komandant 80. brigade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi molim vas, pošto smo već kod ovog upisa, a pitao vas je moj uvaženi kolega da pored ovog upisa stoji potpis "major Trifunović". Šta znači ovaj potpis u ratnom dnevniku, samo nam to objasnite pošto to juče nismo razjasnili?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Vratite početak gore, ovo zaglavlje obrasca.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih zamolio ako možemo da dignemo stranu samo na početak?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Samo da se... Evo piše "potpis lica koje je unelo podatke". Znači, trebao bi da unosi to operativac, ali ne mora da bude, unosi neko kome bude naređeno. U ratni dnevnik se unosi siže onoga što je... što se... što je bitno, što se dešavalo oko jedinica: aktivnosti, zadaci u skraćenoj formi, izveštaji, ono što se izveštavalo, sve u skraćenoj formi ali da ima, da se ima jedan pregled zbivanja dešavanja za taj period. Bilo da je to vremenski evo ovde ili za jedan period u toku dana. Znači, zavisi od dinamike.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi samo ukratko. Govorite o ratnom dnevniku. Juče smo... juče su vam pokazivali i operativni ratni dnevnik - koji su podaci potpuniji, po vojnim pravilima - da li oni koji se unose u operativni, ili oni koji se unose u ratni dnevnik?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa operativni dnevnik se vodi i on bi trebao da se vodi samo u miru. Ratni dnevnik je ratni dokument. Ali, uobičajeno je da se vodi pošto... pošto je... nakon završetka tih aktivnosti, onda se taj ratni dnevnik sa ostalom dokumentacijom arhivira; i vi za jedan vremenski period nemate nikakvog uvida u dešavanja. Znači, iz tog razloga je... iz tog razloga je... vodi se i jedan i drugi dokumenat, a ratni dnevnik je taj koji, rekao sam juče, ostaje za pamćenje. Naravno, i ovde se može desiti neka greška da... da... greška u datumu, upisivanju ili... ljudi... ljudi pišu, ljudi mogu i da pogreše.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, gospodine Lešanoviću. Časni Sude, mislim da je vreme za našu prvu pauzu? A ja sam skoro vrlo blizu kraju mog redirekta, tako da neću dugo posle pauze.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Vasiću. Nastavićemo u 10.55 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine Lešanoviću, da nastavimo sa redirektom. Juče vam je moj uvaženi kolega iz Tužilaštva pokazivao dokazni predmet 375. To je ratni dnevnik 80. brigade.

ADVOKAT VASIĆ: Pa bih molio ako možemo da dobijemo ovaj dokument na ekranu? Hvala vam lepo. Ako možete samo da uvećate ovu polovinu sa tekstom? Dobro, hvala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Moj kolega vas je juče pitao za neke unose u ovaj ratni dnevnik. I pitanja su bila oko stalnih zadataka. Vidite da na... kod ovih upisa za koje vas je pitao moj kolega, piše "stalni zadaci". Da li nam možete reći koji su to stalni zadaci, šta to zapravo znači? Šta znači stalni zadatak, sam po sebi?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa kaže - zadatak onaj koji ima trajnu vrednost i onaj koji je dobio; znači zadatak je dobio, ne menja se ništa. On ostaje i dalje, da ga ne bi stalno ponavljali i prepisivali. Koji je dobio naredbom, odlukom svog komandanta 80. brigade. A piše ovde... piše tačno šta je dobio. Znači, to je njegov stalni zadatak.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A od koga je komandant 80. brigade dobio stalni zadatak?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Od pretpostavljenog, od komandanta Operativne grupe Jug. Ono što je definisano, zadaci koji su mu definisani, koje je brigada dobila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, ko se stara o izvršenju stalnog zadatka, koji je komandant Operativne grupe Jug dao komandantu, recimo ovde konkretno, 80. brigade? I ko izveštava komandanta Operativne grupe Jug o izvršenju stalnog zadatka? O tome kako izvršenje stalnog zadatka se odvija ili napreduje?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Jedini koji je...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo polako, da se završi prevod, molim vas?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Jedini koji je nadležan i odgovoran i merodavan, to je onaj ko je dobio, a to je komandant 80. motorizovane brigade. On izveštava svojim redovnim izveštajem o stepenu realizacije zadatka. I o svim drugim problemima šalje zah... traži zahteve ako... ako je nešto neophodno. Ako bitno utiče na izvršenje zadatka, on može i vanredno da traži od komandanta, ne čekajući redovan izveštaj. Ali samo komandant 80. brigade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to znači da sva ova naređenja koja izdaje komandant Operativne grupe Jug i kojima su obuhvaćeni i stalni zadaci i dodatni zadaci - ne idu direktno na jedinice, nego preko Komande, odnosno komandanta 80. motorizovane brigade?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Upravo tako. Znači preko

komandanata jedinica. A oni na dalje regulišu za svoje potčinjene sastave. I dele te zadatke adekvatno: mestu, ulozi, zadatku i tako dalje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, gospodine Lešanoviću. Moj uvaženi kolega vas je danas ispitivao na okolnosti vašeg odnosa prema Gardijskoj brigadi, vašeg odnosa prema tome da se sačuva ugled ove brigade. Ja bih vas jednostavno pitao: da li bi vi pred Sudom, bilo kojim, pa ovim, sakrili bilo šta što znate, da bi sačuvali ugled Gardijske brigade?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Nema potrebe ništa da se krije. Jer, u izvršavanju dobijenog zadatka nije postojala nikakva tajna. Znači, bez obzira na mesto i ulogu brigade, nikada ne bih sebe doveo u situaciju da lažem, jer nije imalo šta ni da se laže. I da se ne govori istina. Istina je prisutna. Nema razloga zašto bi se bilo šta skrivalo. Ja nisam došao ovde da bih govorio neistine. Došao sam da kažem istinu, da olakšam Sudu da reši, razjasni neke stvari, a da svakako i... ljudima pomognem. Jer smatram sastavni deo, to je sastavni deo jedinice u kojoj sam ja boravio. I sa kojom sam izvršavao zadatke. I sa kojom bi i sutra izvršavao zadatke.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Lešanoviću na vašim odgovorima. Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka. Hvala vam najbolje.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Vasiću. Postoji jedna stvar, možda i više njih, oko kojih biste mogli da pomognete Pretresnom veću, gospodine Lešanoviću. Samo 20. novembra 1991. godine, da li ste imali bilo kakve veze sa "Ovčarom"?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: 20. novembra 1991. godine, kako sam juče dao izjavu, a i tako je bilo, znači od jutarnji sati, pa do 15.00 časova, bio sam angažovan sa istražnim organima i patologom, generalom, odnosno sadašnjim ministrom Stankovićem na... oko iskopa i utvrđivanja identiteta tri spaljena vojnika od strane ustaša. Nakon toga, vratio sam se na svoje mesto u re'onu... u re'onu osmatračnice Vinarije, kratko prikupio podatke i pripremao se za referisanje kod komandanta Operativne grupe Jug u 17.00 časova. Tog dana sam, znači u međuvremenu, došao je pukovnik Ćorić sa kojim sam eto, razmenio par rečenica i otišao na referisanje. Nakon referisanja, zadržao sam se jedan kraći period, popio kafu na Komandnom mestu, razmenio tako par rečenica sa svojim kolegama i vratio se ponovo na svoje mesto. U re'on Vinarije. Znači, nisam imao mogućnosti da u toku dana bilo kakav kontakt imam sa tim prostorom na "Ovčari", što je prethodnih dana bilo uobičajeno prilikom obilazaka jedinica ARJ PVO. Verovatno bi to činio i toga dana, da nije bilo ovog vanrednog zadatka.

SUDIJA PARKER: Da li ste posetili LAD na "Ovčari"? Pre 20. novembra?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa bio sam, bio sam i kada je komandant, bio sam na njegovom Komandnom mestu, komandant divizion PVO prethodnih dana, kada

ga je komandant 80. odredio za komandanta mesta. A obilazio sam na tom prostoru re'one razmeštaja baterija tog divizona koji nisu tu... bili tu. Znači, na širem prostoru, u njihovoj zoni odgovornosti. Znači, praksa je kad se obilazi, da se dođe na Komandno mesto...

SUDIJA PARKER: Interesuje me, da li ste bili tamo samo jednom prilikom ili u više navrata? Da li možete da mi pomognete tako što ćete mi to reći?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa da vam kažem, ja sad ne bi mogao napamet da kažem koliko je to bilo, ali ja sam redovno išao njih da obilazim u proteklom periodu, jer to mi je bio zadatak. Između ostalog: obilazak, sagledavanje, kontrola stanja i pružanja stručne pomoći. I usput smo rešavali što smo imali. Tako da sam veoma često sve obilazio. Nekada i više, i dva puta u toku dana.

SUDIJA PARKER: A koliko dugo su oni bili tamo, koliko dugo je ta jedinica već bila tamo?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Mislite na prostoru "Ovčare"? Ili inače, u zoni odgovornosti?

SUDIJA PARKER: Da?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Od... od preuzimanja, pa mi smo se vratili nazad, oni su i dalje ostali u Vukovaru. Znači, od onog trenutka kada je 80. brigada, motorizovana brigada preuzela prostor od 20. brigade, ovo o čemu je bilo reč sad u toku danšnjag dana, pa sve vreme. Da bi se proširila njena nadležnost preuzimanjem od 22. - onda je ona pokrivala celu zonu, ceo prostor Vukovara. A... a od... od dolaska, pošto je... ja sam juče rekao da je 80. brigada dolazila u etapama. Verovatno su tako mobilisali ovaj, doneli odluku i mobilisali bataljone. I kako su koji bataljon mobilisali, tako su ga dovodili na taj prostor. Zato je i bio onaj period jedan od... od 8. kada je došao divizion, pa da je pozadinski ga zbrinjavala Gardijska brigada do 11. Dok 80. nije bila ovaj, razvila sve elemente i počela sebe da obezbeđuje u pozadinskom smislu.

SUDIJA PARKER: A sve se to dešavalo novembra 1991. godine, zar ne?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Upravo tako. Tako je.

SUDIJA PARKER: Da li ste imali nekog razloga da idete na "Ovčaru" pre nego što je 80. motorizovana brigada došla u to područje?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa jesam prolazio, nisam imao potrebe kao "protivavionac" da se zadržavam. Prolazio sam odlazeći u re'on razmeštaja Jurišnog odreda 3 - to je na prostoru... 3 ili 4 sada - Vučedola.

SUDIJA PARKER: Dakle, niste imali ni jednu PVO jedinicu na tom području u toku vremena koje ste proveli tamo, bilo kao pripadnik Gardijske brigade ili kao Operativna grupa Jug, sve dok 80. motorizovana brigada nije počela da pristize?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa, pošto je divizion PVO 80. brigade prvi stigao od jedinica 80. brigade, on je razmešten bio na tom prostoru, ne konkretno u "Ovčari" ali širi re'on, taj prostor tu, prema Mitnici, između Negoslavca i "Ovčare" i tako dalje.

SUDIJA PARKER: A da li ste vi idredili gde on treba da bude razmešten kada je stigao?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Svakako. Na osnovu dobijenog zadatka i napravljene procene, to je moj zadatak kao stručnog organa, da bi se ceo prostor pokrio, i da se zadovolji onaj kriterij o kome sam juče govorio - da bi sprečili da postoje određeni mrtvi prostori. Sa tim raspoloživim jedinicama koje smo imali, kako sam znao i umeo, najefikasnije da ih rasporedim na tom prostoru. Pa je između ostalog i divizion Gardijske brigade, divizion 80. brigade i... i ona baterija iz 211. oklopne brigade, to je ono što je zatečeno, što je postojalo na tom prostoru - u cilju objedinjenja raspoređeno na tom prostoru. Onako kao je regulisano naređenjem, odnosno kako je regulisano, kako sam predložio... prilikom donošenja odluke, i kako je to definisano naređenjem za PVO.

SUDIJA PARKER: Kad je poslednji put hrvatska avijacija izvela poslednji vazdušni napad?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Ne bi mogao da se setim tačno datuma. Ali, to je bilo... 10... 11... novembar. U toku noći bačeni su neki bojleri napunjeni eksplozivom sa neke visine od 2000 metara, preko...

SUDIJA PARKER: Da li je to bilo iz helikoptera ili iz aviona?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Ja... ja mislim da je iz aviona. Bilo je dosta nepovoljni vremenski uslovi, ovako slaba vidljivost, nisu oni to ni... ni imali mogućnost neku da specijalno gađaju. Ali šta god pogode, dobro došlo: nalete prostor, izbace to i udalje se. Obzirom na sredstva koja smo imali, oni su se digli na visine iznad 2000 metara kako ne bi, a iskoristili su i vreme, nepovoljno vreme, tako da i... i noć, i sve stvari su ovaj, im išle na ruku tog trenutka. Na sreću, tamo nije bilo nekih žrtava, osim tamo srušena neka zgrada i tako dalje.

SUDIJA PARKER: Dakle, ako je 10. ili 11. novembra bio neki napad, vi ste o tome vodili računa, kada ste odeđivali gde će PVO baterija 80. brigade biti raspoređena?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Vodio sam računa o svima. Nije postojala razlika o čijoj se bateriji radi, računajući na kalibar, računajući na sredstva kojima su divizionu opremljeni. Morao sam tako da iskombinujem da bi zatvorio određeni prostor, a i da bi zadovoljio da jedinice budu u zonama dejstva - u cilju podrške snaga u napadu. Znači, da ne bude šetanja, da jedinica iz jednog sastava ide u re'on razmeštaja neke druge jedinice. To niti se čini, niti se radi ikada, osim ako su artiljerijsko raketne jedinice predpotčinjene. Tada se one raspoređuju po zamisli onoga u čijem su sastavu. I u zoni odgovornosti te jedinice. Izlaze iz sastava organizacijske celine gde su bili.

SUDIJA PARKER: Znači, vi ste uzeli u obzir sve ove faktore, kada ste određivali gde će ta baterija biti raspoređena?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Tako je.

SUDIJA PARKER: A kada je ta baterija promenila mesto?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Baterije nisu menjale mesto. Znači, taj vatreni deo, vatrene jedinice, osim što je po zahtevu komandanta 80. brigade premešteno Komandno mesto koje je bilo u re'onu Sajmišta, kad je divizion došao - zbog smeštaja tu, smeštajnog prostora. A ponavljam, po zahtevu komandanta 80. brigade, premešteno je u "Ovčaru". Pretpostavljam da je komandant 80. brigade, kad je dobio zadatak od komandanta Operativne grupe Jug, to učinio. I on je to predložio. I juče smo videli ovde da je to i realizovano. A to nije imalo nikakvog uticaja na organizaciju PVO. Znači, vatreni delovi nisu pomerani, jer nije ni imalo potrebe. Njih premeštamo onda kada budu otkriveni, kada se po njima dejstvuje, izloženi dejstvu da bi ih sačuvali. Ili ih premeštamo u cilju masovnijeg napada, u cilju obmanjivanja i već ostalo. Kako nije bilo veće opasnosti od dejstva iz vazdušnog prostora, nismo imali potrebe da ih premeštamo na neke naredne rezervne vatrene položaje. Govorim za vatreni deo.

SUDIJA PARKER: A Komandno mesto na "Ovčari" - da li možete da mi kažete kada ste prvi put njega posetili?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa ne mogu se setiti tačno ovaj, kada. Ali, istog dana mi je komandant divizionu preneo da je dobio još dodatnu obavezu, jer je tražio od mene Pravilo službe. Možda ne bi ni rekao, ali je rekao da mu treba Pravilo službe. Dobio je dužnost komandanta mesta, i da vidi tamo nadležnosti, dužnosti i obaveze, šta da čini, kad, šta, jer... jer je bio u obavezi da uspostavi u skladu sa Pravilom službe tačno i određenu: evidenciju, dokumentaciju, organizaciju i tako dalje.

SUDIJA PARKER: Dakle, vi ne možete da kažete kog je to dana bilo?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa ja mislim da je to... da je to bilo istoga dana kada ga je komandant, ne mogu se sad... sad, te brojke ne mogu se setiti ovaj, tačno

datuma, ali mislim da je istog dana kada ga je komandant i odredio za komandanta mesta.

SUDIJA PARKER: Zašto to kažete? Ja sam iz vašeg svedočenja shvatio da vi niste ni znali da je on bio postavljen? Nisu vas konsultovali pre te odluke, zar ne?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa nema potrebe da se konsultuje. To je komandant predložio komandantu i to je rešeno, a nije utič... uticalo na organizaciju. Ništa se u PVO nije menjalo.

SUDIJA PARKER: A kada je komandant razgovarao sa vama? Da li je on došao kod vas ili je to bilo tom prilikom kada ste vi posetili Komandno mesto?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Taj dan je on došao kod mene, jer je i to tražio Pravilo službe, pa je rekao. A i da bi... da bi ažurirali. On je bio u obavezi kad se bilo šta promeni oko razmeštaja sastava, da izvesti da bi ja ažurirao podatke kod sebe i na svojoj radnoj karti, presek stanja – od kada je komandno mesto i ucratam gde, gde se nalazi. U krajnjem slučaju, treba i veza da se uspostavi i ceo lanac da... da zna da je to to. Znači, tu ne može biti tajne, ne može da bude premeštena, a da... a da krije i da ne zna. Mora da kaže. Napuštanjem prethodno mesto, prekidaju se sve veze sa njim. Ne postoji onda veza nikakva u sistemu: uvezivanja, izveštavanja, javljanja, obaveštavanja, i tako dalje. Zato je to, da u celoj toj hijerarhiji mora da bude uvezano - svi sastavi na prostoru.

SUDIJA PARKER: A 20. novembra, da li ste sigurni da niste baš tog dana posetili Komandno mesto na "Ovčari"?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Ne. Nisam imao, nisam imao ni mogućnosti.

SUDIJA PARKER: Da li ste čuli bilo šta toga dana o događajima koji su se odigrali na "Ovčari"?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Nisam ništa čuo.

SUDIJA PARKER: Da li ste čuli bilo šta o događajima na "Ovčari" prethodnog dana? 19. ili možda još jedan dan ranije, 18?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Ne, nisam ništa čuo. Verovatno da je bilo šta se dešavalo, čulo bi se na referisanju. Tajne nije bilo. O svim pitanjima smo raspravljali, i o svim pitanjima su ono što ih tišti...

SUDIJA PARKER: I niste posetili "Ovčaru" ni jednog od tih navedenih datuma?

SUDIJA PARKER: Pa ja prethodnih dana jesam ali vam ne bi mogao sad napamet da kažem kad je to bilo. I kažem ovaj, ja sam išao u obilazak prvenstveno jedinicama na položaju, a ovo je bilo samo usput zadržavanje kod

komandanta na Komandnom mestu. A možda, možda čak i, ukoliko je on trenutno na... na položaju neke vatrene jedinice - i nemamo razloga da idemo na Komandno mesto. Tamo gde nam je težište, tamo gde je... gde je... gde su ljudi, tamo gde je proizvodnja, znači - na vatrene položaje vatrenih jedinica.

SUDIJA PARKER: Znam da vam je teško da se setite posle toliko vremena, ali da li biste mogli da kažete koliko ste puta bili na tom Komandnom mestu na "Ovčari"?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Konkretno, na Komandnom mestu, pa da li sam bio dva... dva puta. Možda dva puta. A na tom prostoru... obilazak jedinica svaki dan. Jer znate, imali smo i ostale zadatke, i... i malo je bilo vremena oko kontrole, mogućnosti da se obiđe. A trebalo je obići sve, ceo prostor.

SUDIJA PARKER: Koliko je blizu Komandnom mestu na "Ovčari" bila vaša najbliže razmeštena jedinica?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa to je bilo malo ovako jugozapadno od "Ovčare" 500, 600 - kilometar, do kilometar. 500, 600 metara, tako.

SUDIJA PARKER: A koja je to vrsta jedinice bila?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: To je bila baterija 30/2 milimetra. To je na prostoru... put ovaj koji vodi ka... ka Vukovaru od Negoslavaca, i... i onaj deo od "Ovčare", znači na tom prostoru dole jugozapadno od "Ovčare". A u pravcu ka Mitnici i to. Tu je bio vatreni položaj te baterije 30/2.

SUDIJA PARKER: Da li biste tom delu normalno prilazili sa puta koji vodi od Vukovara prema Negoslavcima? Da li je to normalan pristup toj jedinici?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Da, da. Pomereno malo, može i... može i direktno sa tog prostora, a može u nepovoljnim uslovima, kad je blato, krene se ka "Ovčari" pa jedan deo pre, pod 90 ima... skrene se ka njima - jer je kraći taj deo bio. Ali ne mora da se ide do "Ovčare". Nema potrebe.

SUDIJA PARKER: Kada ste se vratili na svoje Komandno mesto 20. novembra, pošto ste završili sa ekshumacijama i identifikacijama za taj dan, da li ste čuli bilo šta od bilo koga o "Ovčari"?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Ništa čuo. Ja sam bio na Komandnom mestu, znači tamo gde je Komandno mesto divizionu Gardijske brigade, odnosno tamo gde je bio Centar VOJ O... Operativne grupe Jug, tamo gde mi je mesto. Obzirom da su od ta tri iskopa jedan desetar, jedan aktivni vojnik, jedan vojni obveznik iz sastava... bili iz sastava Gardijske brigade, bilo je dosta pitanja od starešina, od vojnika, onih kojih su... iz čijeg su sastava ti bili. Tako da smo dobar vremenski period eto, čisto je bilo jedno informisanje da ih upoznam kako i... i da se

dogovorimo kako 23. - ko da ide na sahranu, pošto je već bila planirana sahrana jednog vojnika tamo u Novom Sadu.

ADVOKAT VASIĆ: Ča... časni Sude?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: A nismo nikakvih drugih aktivnosti imali, pošto su one bitne aktivnosti za nas "protivavionce", one su već privedene kraju.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću? Opet imamo problema sa transkriptom, zar ne? Koji bi to ovaj put problem bio?

ADVOKAT VASIĆ: Strana 45, redovi su od 7,8 i 9 - gde je zapravo svedok bio. Pa da ne bih ja... samo on da kaže ponovo gde je bio, jer je rekao neke skraćenice sa kojima prevodioci imaju problema. I onda uđe pogrešno u transkript.

SUDIJA PARKER: Čuli ste to. Da li možete da objasnite malo? Možete li da odgovorite na ovu primedbu gospodina Vasića?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Ni... nisam. Ako može da mi se ponovi, o kakvim skraćenicama se radi. Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Pitali ste časni Sude gde je išao posle ekshumacije, to je bilo pitanje, a njegov odgovor je pogrešno ušao u transkript. To je sve.

SVEDOK LEŠANOVIĆ: A to. Znači, posle ekshumacije sam išao u... tamo gde mi je i inače bilo mesto. U re'onu Sajmišta se nalazio operativ... odnosno Centar VOJ Operativne grupe Jug, a u neposrednoj blizini je i isturena osmatračica na "Vinariji". Znači, ja sam tu bio, na "Vinariji".

SUDIJA PARKER: Ja sam to tako i razumeo. A sada gospodinu Vasiću sretno sa vašim odgovorom. Dok ste bili tamo, da li ste od bilo koga, od bilo kog komandanta vaše baterije ili vaših baterija, da ste li ste čuli sa njima, da li su vam se oni javili?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Ovo kad sam se vratio sa referisanja, na to mislite? Da li na to mislite?

SUDIJA PARKER: Ne. Imam na umu onda kada ste završilo sa ekshumacijama i identifikacijama. To popodne, kada ste tamo stigli, da li su vam se javili neki od komandanata baterija?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa ja sam tada telefonom, pošto nisam imao mogućnosti kratko vreme, telefonom sam se čuo, pozvao sve sastave, prvo pitao ove dežurne u centru ima li šta novo, ima li problema? Po evidenciji, u toku pre podneva, ništa nije bilo bitno od značaja za PVO i za naše organizacijske celine. Bar po izveštaju. Čuo sam se sa komandantima, a sa komandantom divizionu

PVO Gardijske brigade i lično video jer je to prostor tu, pripremio se za referisanje i otišao kod komandanta na referisanje. U 17.00 časova. Znači, nisam išao nigde da bilo koga obilazim toga dana.

SUDIJA PARKER: Kada kažete da ste razgovarali sa komandantima, sa koliko ljudi, koliko je to ljudi otprilike?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa, prvenstveno sa komandantom Gardijske brigade koji... komandantom divizionu Gardijske brigade i komandantom divizionu 80. brigade. Nisam od njih dobio nikakve podatke koji bi imali nekog posebnog značaja, uticaja - da se mora nešto intervenisati ili da se mora tražiti od komandanta Operativne grupe Jug. Znači ništa bitno, smirivalo se stanje. Znači, već se razmišljalo o povratku nazad. I o ovim obavezama koje su na žalost bile prisutne, a to je eto - sahrana ovih posmrtnih ostataka vojnika koji su poginuli iz Gardijske brigade.

SUDIJA PARKER: Znači, razgovarali ste samo sa dva komandanta od svih njih ili sa svima?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa, nisam imao potrebe da razgovaram sa ostalima, jer ništa se bitno nije dešavalo prema podacima i izveštajima.

SUDIJA PARKER: Da li je vaš odgovor dva?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Oni...

SUDIJA PARKER: Hvala, ne morate ništa objašnjavati, ne morate toliko da objašnjavate kad vas se nešto pita. Komandant Gardijske brigade sa kojim ste razgovarali, kako se zove taj čovek?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Tad je bio kapetan I klase, Stanko Mijatović, sada pukovnik.

SUDIJA PARKER: A kako se zove komandant 80. motorizovane brigade sa kojim ste razgovarali?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Komandant divizionu 80. motorizovane brigade, to je Marček... Jon, Jon. Tako nešto.

SUDIJA PARKER: Možete li da nam kažete da li ste taj razgovor obavili telefonom, ili ste bili u mogućnosti sa bilo kim od njih dvojice ili sa obojicom da razgovarate licem u lice?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Licem u lice sam razgovarao sa komandantom divizionu kapetanom Mijatovićem, komandantom divizionu Gardijske brigade - jer je on bio tu. I da nije bio tu, mi bi se sastali, zato što sam ja došao sa ni malo

prijatnog zadatka. A u pitanju su bili ljudi, sva... svi... sva trojica su bila iz njegovog sastava, o kojima on do tog trenutaka nije na žalost imao nikave podatke, nismo znali. I vodili smo ih kao izgubljene, nestale. I to je bio njemu zadatak broj jedan: od sanacije, pripreme, ekipe, sahrana, praćenje i tako dalje.

SUDIJA PARKER: A ovaj drugi komandant iz divizionu 80. motorizovane brigade, da li ste sa njim razgovarali lično ili ne?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Čuli se: "Ima li šta novo? – Nema. - U redu je" i gotovo. Ima li nešto što je bitno i vezano za ovaj rodovski deo? A sva druga pitanja on rešava sa svojim komandantom. Zašto bi se ja i opterećivao nekim nebitnim stvarima koja treba da... Ako ima, to treba da rešava sa linijom komandovanja.

SUDIJA PARKER: Vi govorite o tome šta bi trebalo da bude. Da li se sećate jasno danas toga popodneva?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: 20.? 20. jedanaesti?

SUDIJA PARKER: Da?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Da, da, jasna slika. Sigurno, krenuo sam ujutro, odveo patologa Stankovića, istražni organi su bili. Civili koji su bili zarobljeni od strane ustaša, u zgradi jednoj preko puta, su pokazali...

SUDIJA PARKER: Ne morate sada seli dan objašnjavati.

SVEDOK LEŠANOVIĆ:... i... i time smo se bavili do 15 časova.

SUDIJA PARKER: Sada se samo zaustavite. Počeli ste sada jedno od svojih dugačkih objašnjenja.

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Dok sam se vratio u 15...

SUDIJA PARKER: Stanite molim vas. Hvala. Da li se jasno sećate svakog sa kim ste se toga dana sreli? Svakog ponaosob, da li se sećate?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa bio bi dug spisak da se prisetim onih sa kojima sam se tada sreo. Iz razloga što je... što su svi želeli, to je nova informacija. Mi... ta tri vojnika, o njima ništa nismo znali do tog dana. Vodili smo ih ponavljam kao nestale. Pošto sam ja bio na licu mesta, gledao to, bio sam na žalost sa te strane - svima interesantan zbog informacija. Tako da ne bi mogao da navedem spisak ljudi, starešina, sa kojima sam tad razgovarao, jer je bilo dosta pitanja. Dosta pitanja pojedinačnih i tako, vezanih za taj deo - nemile scene i dosta neprijatnog

dogadaja, ugljenisana tela i da ne govorim već ostalo. Pošto su ih ubili i spalili. I duga je procedura bila patologu Stankoviću dok je potvrdio identitet.

SUDIJA PARKER: Šta... šta vas je podsetilo na to da ste 20. novembra obavili te ekshumacije i identifikacije? Koja je to sitnica koja vas upućuje da je to bilo baš 20. novembra? Da li ste to negde zabeležili ili se toga sećate zbog nečega?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Sećam se zbog te neprijatnosti, to ne mogu zaboraviti, jer to je... Dobio sam taj vanredni zadatak, i evo, to je moje prvo upoznavanje sa Stankovićem patologom - lično i boravak, celo to pre podne. I to mi je ostalo u sećanju. A pogotovo što je... evo, ja prvi put sam tako prisustvovao tim sličnim stvarima, tako do kraja neprijatne. Ali, nažalost vojnik sam, pa i to izvršavam.

SUDIJA PARKER: Potpuno razumem da vam nije bilo lako. Ali kako možete biti tako sto posto sigurni da je to baš bilo na dan 20. novembra?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa zapamtio sam taj dan. Neko povezivanje. To je bilo dan uoči... kol'ko: dva, tri dana, jer je već... već se planirao odlazak, a... a... a... a rađeno je neposredno kad je slobodan pristup bio i kad smo mi dobili informaciju da to... da može se slobodno prići i da se može to odraditi, nesmetano. Dok nismo dobili informaciju gde se to tačno, gde lokacija nalazi - nismo mogli to da činimo.

SUDIJA PARKER: Sve ovo što smo do sada govorili, da li bi na to imalo ikakvog uticaja da je LAD jedinica 80. brigade premestila svoje Komandno mesto na "Ovčaru" 18. novembra? Da li bi to imalo uticaja na sve ovo što smo do sada govorili u vezi sa datumom?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Nisam u potpunosti razumeo pitanje, ali evo odgovora. Znači, nema, nema uticaja nikakvog. Ovo je, ovo je... ovo je termin bio tada kad smo dobili informaciju, kad je zakazan dolazak patologa i istražnih organa, da bi se ona normalna, redovna procesura odradila na licu mesta. To nema... nema nikakve veze sa premeštenjem – ne, ne. I to je na, na... suprotne dve strane. "Ovčara" je, gledajući ka Vukovaru - istočno, a ovo je na suprotnu stranu. Na prostoru drugih, mislim da je čak Jurišni odred 1.

SUDIJA PARKER: Da, da. Ali rekli ste nam da ste posetili Komandno mesto na "Ovčari" pošto je tamo premešteno. Takođe ste nam rekli da na "Ovčaru" niste išli 18, 19 i 20? A Komandno mesto se tamo premestilo tek 18.? Da li ste skloni da pomislite da u vašem sećanju nešto nije u redu?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa ja sam rekao da sam jednom navratio kada sam prolazio - na kratko. Ne mogu se setiti koji je to dan bio. Išao sam na Vučedol i to se prolazi kroz... ide se preko "Ovčare". Znači, ne specijalno da sam išao kod... kod komandanta u obilazak i ostalo, nego, pošto je "rodovac", znam ga. Na kratko samo, par minuta svratio, i produžio na... na Vučedol. Jer sam tamo imao poseban zadatak, koji sam dobio od komandanta, vezano za obilazak dela jedinica.

SUDIJA PARKER: Takođe smo čuli svedočenje da ste vi i komandant 80. motorizovane brigade, odnosno divizionu, da ste razgovarali oko 16.00 časova, 20. novembra na vašem Komandnom mestu. Da li je to tačno? 20. novembra oko 16.00. časova, da li se to dogodilo? Ja znam i razumem da ste imali jako puno pritisaka sa svih strana zbog tih vojnika koje ste ekshumirali?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Pa ja ne mogu vam reći da li je to bilo... ali je bilo u tom periodu, znači kad sam se ja vratio, do odlaska na referisanje. Znači, ne... može da bude da je to vreme negde oko 16.00, može da bude. Jer do...u 15.00, znam tačno da... da... da smo završili. I dok sam se vratio nazad, ručao, čuo se sa njim, može da bude ta... taj period.

SUDIJA PARKER: Da li ste se čuli telefonom ili ste sa njim lično razgovarali? Možete li da nam kažete?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Isključivo telefonom sa njim.

SUDIJA PARKER: Dakle, onako kako se vi prisećate, 20. novembra vas on nije lično posetio na vašem Komandnom mestu?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Ne. Ne.

SUDIJA PARKER: A sa vašeg Komandnog mesta išli ste direktno na brifing u Negoslavce u OG Jug?

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Jeste, jeste. Direktno, direktno.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner, da li iz mojih pitanja proizilazi bilo šta što biste vi još želeli da proverite?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Da li ste vi posetili Komandno mesto na "Ovčari" posle 20. novembra?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Nakon 20. novembra, više ne. Zato što sam imao vanredne zadatke. I 23. - ceo dan sam vodio ekipu na sahranu jednog desetara od ove trojice u Novi Sad. I bili smo tamo ceo dan. I imali smo dosta priprema, dosta obaveza oko pripreme, oko vraćanja viška sredstava, ono što nas je opterećivalo, i priprema za povratak nazad. A i oni su preuzeli u međuvremenu ulogu, tako da ja više nisam imao potrebe da kao po ovim pitanjima PVO - bilo kakav kontakt imam.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: U koje vreme ste se vratili 23. novembra, ako ste ceo dan proveli u Novom Sadu?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: U ka... kasno, kasno. Kasno, pošto je i sahrana bila uveče, skoro... skoro mrak, dok smo ostali, posetili porodicu. Bilo je kasno, negde između... deset sati, oko.. posle deset.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, niste li nam danas rekli da ste bili prisutni kada je pukovnik Marček napisao svoj izveštaj Prvoj vojnoj oblasti? Zar danas niste tako rekli?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Ja niti sam prisustvovao niti sam ja to rekao. To ste rekli vi. Neka se pregleda gde sam ja to rekao. A on i ne može da piše Prvoj vojnoj oblasti jer on ima svog komandanta. To piše njegov komandant. Komandant 80. motorizovane brigade.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Ne, ne. Dokazni predmet 426 koji smo vam danas pokazali, onaj komandni izveštaj koji je potpisao pukovnik Mrkšić, da li ste bili tamo?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Dajte mi to, pokažite mi to. Mnogo je informacija da bih se svega ja sad sećao. Prikažite mi to što je Marček pisao?

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine. Danas ste rekli da ste se vratili vrlo kasno 23. novembra, a danas ranije ste rekli : "Ja to znam jer sam bio prisutan kada je bilo dogovoreno da se pošalje ovaj izveštaj jer koliko se sećam, sledećeg dana je komandant 80. brigade pisao izveštaje." Jeste li 23. bili tamo prisutni ili ste 23. bili u Novom Sadu?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa 23. ja sam bio u Novom Sadu. A ja sam komentarisao ono što sam ispred sebe imao i odgovarao na pitanja. Ja nisam dao ni jednog trenutka izjavu "moje sećanje i moje prisustvo", nego ste me pitali, pitanje je bilo konkretno da protumačim izveštaj kako može da piše komandant OG Jug 23, a sve obaveze predate 22.? Ja sam na te okolnosti davao, komentarisao i dao vama odgovor, a ne da sam ja bio prisutan kad je pisano to. Vi ste me pitali konkretno, ja sam...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, da li ste razgovarali sa komandantom LAV PVO 80. brigade bilo 21., bilo 22. ili 23. novembra?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Znači već 20, već 19, znači unazad, od 19. pa nadalje zadaci i obaveze u PVO smislu su bili drugorazredni. Ja nisam imao potrebe, pored toliko drugih zadataka da se viđam sa njim. Znao sam da već 22...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine. Jeste li sa njim razgovarali 21, 22 ili 23. novembra?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: 20, znači 22, 23. ne mogu da se setim, ne mogu ni 21. da se prisetim, jer uopšte nije bilo neke ni posebne potrebe da nešto u PVO smislu mi rešavam. A... a bilo je toliko drugih vanrednih zadataka o obaveza i tereta oko pripreme za povratak nazad. Znate, imate... imate u periodu pripreme tri leša, koja...

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Gospodine, gospodine. Da li ste bili svesni toga da su se 22. novembra napravili nacrti planova za premeštanje Komandog

mesta LAD PVO 80. brigade iz "Ovčare", a da se premeštaj dogodio 23. novembra? Da li znate to?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Ne. To ne.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: I moje zadnje pitanje. Da li znate kada je gospodin Stanković stigao u Vukovar?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja... ne znam tačno kad je stigao, ali znam kad... kad sam ga ja prihvatio i kad smo krenuli na lice mesta. To je bilo u jutarnjim satima. Pretpostavljam da je tada... da je ujutru i došao.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: A govorite o 20. novembru?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC WEINER – PITANJE: Hvala vam.

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Hvala i vama.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Weiner. Gospodine Vasiću, zamolio sam vas da sačekate do kraja, jer sam bio siguran da ćemo do vas doći, a hteo sam ovo brzo da predem. Da li biste vi želeli da pitate nešto što proizilazi bilo iz mojih pitanja, bilo iz dodatnih pitanja gospodina Weinera, koje je on sada postavio?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Nije se video problem koji sam hteo da istaknem jer... jer je problem bio u prevodu, a na ekranu je pisalo nešto sasvim drugo. Prevod je bio Marček, a na ekranu je pisalo Mrkšić, pa je to dovelo u zabunu svedoka. A... Gospodine Lešanoviću, sad vas je moj uvaženi kolega, on je predočavao da ste navodno rekli da ste bili prisutni u pisanju izveštaja. Da li mi možete reći, da li ste vi bili prisutni u pisanju izveštaja ili primopredaji, koja je obavljena 22. novembra između Operativne grupe Jug i 80. motorizovane brigade?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja nisam bio prisutan primopredaji, ali sam bio u Komandi, kada smo kompletirali tu dokumentaciju i razdvajali - šta je to što treba njima da ostane, da se napravi jedan ovaj, zapisnik i - šta je to što je naše ovaj, da odvojimo. A oni su dobili zadatak, komandanti jedan i drugi, nakon završenog zadatka ne treba niko da ih vodi. Oni su otišli na svoje mesto, tamo su...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Na pitanje mog uvaženog kolege, rekli ste da ste tog dana prvi put videli gospodina Stankovića. Da li je to i prva informacija za vas bila da je on na područji Vukovara? Tog dana, 20. jedanestog?

SVEDOK LEŠANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam svakako prethodni dan dobio zadatak od komandanta da će na prostor, pošto smo dobili informaciju o lokaciji gde se nalaze ta tri, posmrtni ostaci ti... u čijem dvorištu, tačna lokacija. I dobio sam zadatak da prihvatim istražnog sudiju i patologa, i sa njima da odem na lice mesta.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Vasiću. Biće vam drago da čujete da se time završavaju pitanja koje smo imali za vas. Želeli bismo da vam zahvalimo što ste došli u Hag i na pomoći koju ste nam pružili. Sada možete slobodno da se vratite svom uobičajenom životu. Sudski poslužitelj će vas izvesti iz sudnice. Hvala, gospodine.

SVEDOK LEŠANOVIĆ: Evo, dozvolite da vas sve skupa pozdravim, da vam se zahvalim na strpljenju. I smatram da će ovo moje svedočenje doprineti, olakšati vama, a posebno celokupnog sagledavanju problematike u utvrđivanju istine. Pozdravljam trojicu saradnika i vama hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vama, gospodine. Gospodine Vasiću, danas nema sledećeg svedoka, zar ne?

ADVOKAT VASIĆ: Na žalost nema, časni Sude. Naš sledeći svedok stiže za vikend i biće spreman za ponedeljak da uđe u sudnicu.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Ima međutim nekih zahteva koje bismo mogli da čujemo sada. Oni se tiču svih. Da, gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Da, imali smo dva zahteva za danas. Jedan se tiče Hadžića, a drugi izjava. Juče smo razgovarali sa gospodinom Lukićem, i složili smo se da bi bilo u najboljem interesu svih ako bi Odbrana mogla da podnese te svoje podneske vezane za iskaze u ponedeljak. To bi bilo sve. Na neke nove zahteve mi nećemo moći da odgovorimo, jer su to nove stvari, ali oni su se složili da ih u pismenoj formi predaju u ponedeljak, i mi nemamo prigovor na to.

SUDIJA PARKER: Znači, vi ne želite da se sad bavimo tim zahtevima već da dopustimo da se predaju u pismenoj formi?

TUŽILAC WEINER: Da, časni Sude.

SUDIJA PARKER: I da se nadamo da ćemo možda moći time da se pozabavimo u utorak?

TUŽILAC WEINER: Mogli bismo možda da se pozabavimo pitanjem Hadžića ako želite, a to je da li prihvatiti video snimak pre nego što to bude prikazano pred Pretresnim većem, ili možemo da sačekamo utorak ili ponedeljak na sve te podneske, ako želite?

SUDIJA PARKER: Sve ćemo onda odjednom da raspravimo, gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER: Odlično.

SUDIJA PARKER: Pošto je tako, onda ćemo za danas da završimo sa radom.
Nastavićemo u ponedeljak u 14.15 časova.

Fond za humanitarno pravo

